

חשובים יותר, מבלי לוותר על הקוריוזים שהוא היה משתעשע בהמצאתם, כחרי-עבודתו בווליה הצנועה שלו בסביון.

זיגי (49), חיפאי במקורו, נשוי לרליה ואב לשלושה, היה עסקן צנוע ושקט במפלגה הליברלית מתחילת שנות ה-70. אחרי שעבר התקפולב, החליט לסגור את מישר עורכי-הדין העצמאי שלו, במרכז תל-אביב, והחליט להתעסק בפוליטיקה. גם אשתו נרבקה בחיידק.

שגשגות פרטיים. כוכבו דרך בוועידת המפלגה בשנת 1980, הוא היה שייך למחנהו של אברהם שריר, אבל הוא משך קולות ממחנהו של יצחק מודעי.

הסיבה: זיגי היה היועץ המישפטי של התאחדות האיכרים, והוא משך קולות בטוחים של פסח גרופר, איש מחנהו של מודעי.

הכנסת
התעורר האחרון

יצחק (זיגי) זיגור,
שהיה איש של גימיקים
תיקשורתיים, התחבב על
העיתונאים בזכות המידע
המדוייק שמסר להם

הוא סיים את חייו הפוליטיים במהלך טיפול באפיזודה פוליטית. מעטים זוכרים שכך גם זכה יצחק (זיגי) זיגור המנוח לכותרות ראשונות, כשנכנס לקלחת הפוליטית. בקיץ 1981, כח"כ חדש ואלמוני לחלוטין, שיגר זיגי מיכתב מהמס לשגרירות צרפת בישראל. הימים היו ימי השיכון שאחרי הפצצת הכור הגרעיני בעיראק, וזיגי, נבחר ציבור,

"שיכון עובדים" הוא בור שומן. חבורה
של עסקנים מתקוטטים על השליטה

אדרי
מתחפש
בובנה

ננטי ויצמצם את השפעתו של אדרי, כיושב-ראש מועצת-המנהלים של החברה.

אדרי: "שטויות. מבקר ההסתדרות ברק באופן קבוע את כל סיפרי שיכון עובדים. אין לי שום סיבה לחשוש. לא התנגדתי לאדרוטי אשית, התנגדתי לדרך שבה ניסו למנות אותו. מנכ"ל צריך לעבוד בהתייעצות עם יו"ר מועצת-המנהלים, כי האחריות נופלת עלי, ולכן היה צריך להתייעץ איתי לפני המינוי."

באמצע נובמבר '84 התכנסה ועדת המינויים של מינהלת חברת-העובדים כדי לבחור כאלדרוטי. לפני הוועדה הופיע אדרי. אחרי אותה ישיבה סיפרו חברים שהח"כ היה זועם במיוחד, איים לפתוח את הפה ולגלות חומר מרשיע, שיש כביכול בידיו, אם יאושר המינוי. אדרי: "לא היו דברים מעולם. הייתי רגוע לחלוטין באותה ישיבה"

כסופו של דבר נבחר אדרוטי פה-אחד. בתוך זמן קצר הוא היה אמור להיכנס לתפקידו במישרה, הנמצא ברחוב ליאונרדו דה-וינצ'י בתל-אביב, מאחורי בית כור. אבל אז החלה סחבת הסתדרותית קלאסית.

רק
לא מיזרחי
ס מוך להתכנסות ועדת-המינוי
יים, פורסמו בצהרון מעריב. יום

פק בתפקיד בכיר בכנסת, כיושב-ראש סיעת המערך.

כשצצה מועמדותו של צבי אלדרוטי לתפקיד מנכ"ל שיכון העובדים, לא היו חולקים על כושרו המיקצועי. אלדרוטי, איש מחנהו של יצחק רבין, הוא יליד הארץ, בן 51, שימש כראש המועצה המקומית מיגרליהעמק. בשנים 1975-1975 הוא היה מנכ"ל

ב עוד שלושה חודשים בריוק, כשהמנכ"ל ישראל קיסר יבקש את אמון חברי-ההסתדרות, הוא יוצג כוודאי כאיש תקיף, חזק, העומד על שלו — איש שיעשה סדר במשקי העובדים ובהסתדרות. פרשיה אחת קטנה, שקיסר מעורב בה בחודשים האחרונים, מעוררת ספי קות לגבי כושר מנהיגותו.

שמור בהלוויית זיגור
הליצן התגלה כח"כ חרוץ

בן-אלישר בהלוויית זיגור
היועץ פטר מפני שהשווץ

כאשר הורכבה הרשימה לכנסת בי 1981, כבר היה זיגי בין הבולטים במחנהו של שריר, לצידו של רפי פריבר, שאחרי-כך התמנה כמנכ"ל מישר-התיירות.

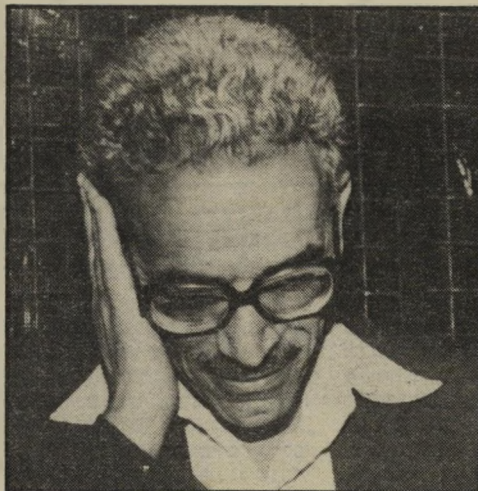
זיגי, פעיל בסניף תל-אביב, היה ח"כ שקרן, פעיל מאוד בוועדת-הכספים של הכנסת. אחרי שהשתחרר מפטרונותו של שריר, אף זכה לעמדת-עצמאות במפלגה, והצליח להפתיע כאשר נבחר במקום השביעי ברשימת הליברלים לכנסת הנוכחית.

אולי במפלגתו שלו הכירו אותו, אך בציבור הרחב הוא נותר אלמוני, למרות הגימיקים שאהב להשתעשע בהם. לכן אירגנו לו אנשי שריר מיבצע של יחסי-ציבור. נבחר איש יחסי ציבור, אבינועם הרס, שהחל לטפל בו.

פנה לצרפתים שמכרו את הכור לבגראד והזהיר אותם: בפעם הבאה, כך כתב לשגריר, כשישראל תצטרך להגן על עצמה, היא עשויה לראות באינטרסים צרפתים במיזרח-התיכון, ואפילו בצרפת עצמה, יעד לתקיפה. כך יהיה כל עוד הצרפתים משתפים פעולה עם אויבי-ישראל.

המיכתב המגוחך דלף לידיעות אחרונות. כשפורסם באחד מימי השישי בחודש אוגוסט, הוא עורר סקרנות. הכל ביקשו לדעת מיהו הליצן החדש בכנסת.

אבל מי שהכיר את זיגי אשית, מחל לו על התעסקותו בטפל, בשולי-הדברים, בווטות. משום שזה היה רק פן אחד באישיותו. במידה רבה יותר של רצינות הוא התייחס לעניינים אחרים.

ח"כ קיסר
בלי אומץ

אחרי יום, גילויים על אי-סדרים בחברת דיור לעולה. בין השאר נטען, שאלדרוטי זכה לשיפוז ביתו במחירים נמוכים מהמקובל.

פירסומים אלה השיגו את שלהם. ראשי חברת-העובדים נבהלו, החליטו לפנות רישמת לטוכנות וביקשו את מימצאי דוח מבקרה-הטוכנות לגבי חקיי רתו בדיור לעולה.

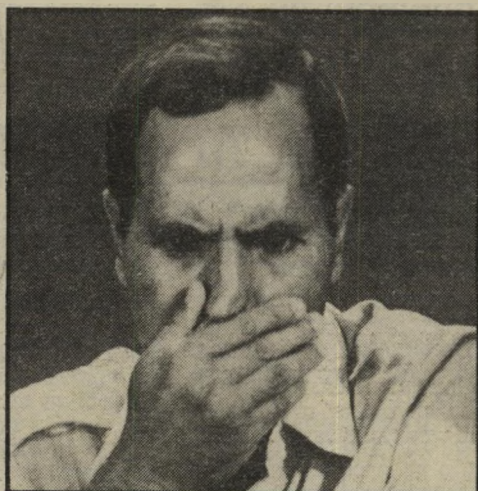
יריבו של אדרי טענו, שהוא האחד ראי לפירסומים נגד אדרוטי. אדרי: "עלילות, לא היה ולא נברא בתקופת הפירסומים לא ידעתי בכלל שאלר-רוטי מועמד לתפקיד"

כשפנה העולם הזה למזכ"ל ההסתדרות, אמר קיסר שהוא ורוזוליו ממתנינים לדוח, כדי להחליט מה יעלה בגורלו של אדרוטי.

מלישכת דובר הטוכנות נמסר להעולם הזה, שהטוכנות לא העבירה ואינה מתכוונת להעביר שום מימצאים מרוח פנימי שלה לגורם אחר.

אבל למיצאי הרוח כבר הגיעו גם הגיעו ליריעת צמרת ההסתדרות. התשובה מהטוכנות הייתה חרימשמי עית: אין כל מימצאים מחשידים כנגד אדרוטי. ייכוי מוחלט זה הובא באופן פרטי ליריעתם של ראשי משקי-העוב

דים, ובניהם רוזוליו וקיסר. יושב-ראש הנהלת הטוכנות היהודית, אריה רולצין, הוא שהחליט למסור את המידע. שניקה את אדרוטי מכל רבב. אבל מכיוון שמינויו של אדרוטי (המשך בעמוד 38)

ח"כ אררי
בלי מיזרחיים

המדובר בעניין שחשיבותו לכאורה מישנית — מינוי מנכ"ל לשיכון עובדים. חברת-השיכון של חברת-העובדים.

המנכ"ל הקודם, ח"כ רפי אדרי, נאלץ להתפטר מתפקידו, כי בחוקת המפלגה יש איסור על נבחרה לשמש בשני תפקידים ביצועיים, מה שקרוי "כפל תפקידים". אבל אדרי החליט לשמור על דריסת-רגל בשיכון עובדים. הוא נבחר לתפקיד יושב-ראש מועצת-המנהלים של החברה, והחליט לעשות כל מאמץ, שהמנכ"ל הבא יהיה איש-אמונו.

אדרי הגיע לשיכון עובדים לפני תשע שנים. מצבה הפינאנסי של החברה היה חמור. סיפר השבוע אדרי להעולם הזה: "לא ידעתי או שהמצב הכספי הוא הרבה יותר גרוע מכפי שנאמר לי. החובות היו אז בהיקף של 70 מיליון דולר."

אדרי (48), נשוי לזואן ואב לשלו, שהיה בעבר ראש המועצה המקומית של חצור הגלילית. היום הוא גר בהרצליה והוא ח"כ זו הקאנדידט השניה.

אדרי הצליח בחברה, חיסל את הגירעונות, ובניתיים גם עשה חיל בפר ליטיקה. הוא ניהל את המשאומתן הקואליציוני עם יחד ויום את צירוף סיעתו של עזר וייצמן למערך. באותם הימים היו רבים בטוחים ששימעון פרס יגמול לו, וימנה אותו לתפקיד שר בממשלה החדשה. לבסוף נאלץ להסת

מועמד-לשעבר אדרוטי
בלי משכורת מנופחת

חברת עמידר ובאחרונה מנכ"ל חברת דיור לעולה של הטוכנות היהודית. באביב 1977 הוא היה ח"כ במשך כמה ימים.

אדרי התגייס מייד להכשיל אותו. מודעי אמרו שאלדרוטי מכיר את אדרי עוד מתקופת עסקנותו בחצור הגלילית. אמרו שאלדרוטי, כמומחה, עלול לגלות בספירייה-חשבונית של שיכון עובדים מעשים בלתי-כשרים הקשור רים באדרי, שהוא יהפוך למנכ"ל דומי